

[Ministeren for offentlige Arbejder.]
 drag: „Hvorledes opstaar Mytteri i Fængsler?“, og det formede sig som en Diskussion mellem en Fængselsembudsmand og en løsladt Fange. Men der var ikke i Tyskland nogen som helst Forargelse over, at et saadant Emne kunde omtales i Radioen.

Jeg har endvidere i Udvalget paa given Foranledning oplyst, saaledes som jeg i øvrigt allerede i et Interview i „Politiken“ før Jul havde meddelt, at Ministeriet for offentlige Arbejder fra Justitsministeriets Side havde modtaget en skriftlig Anmodning om at ville henstille til Statsradiofonien, at det paagældende Foredrag ikke udsendtes, samt at der i øvrigt ikke fra Statsradiofonien udsendtes Foredrag angaaende Fængselsvæsenet, uden at Spørgsmaalet havde været forelagt Direktøren for Fængselsvæsenet.

Denne Skrivelse har jeg, som meddelt i dette Interview, ikke ønsket at kommunikere Radioraadet, altsaa ikke ønsket at give Radioraadet dette Paalæg, idet jeg ikke ønskede at forflygtige Radioraadets Ansvar for, hvad der bliver udsendt, og jeg ikke vilde gaa ind paa at indføre nogen Art af Censur ud over den, som Programudvalget selv maa føre med de indsendte Foredrag. Denne Opfattelse er, som jeg ogsaa har meddelt i dette Interview, godkendt af Justitsministeren.

Den Kombination af Uklarhed, som det ærede Medlem Hr. Kyed stillede op, og Udtalelsen om, at dette Interviews Udtalelser ikke var vejledende, hører ingen Steder hjemme. Saadan er Forholdet. At der paa et Tidspunkt har været den Opfattelse i Programudvalget, at det havde faaet en saadan Meddelelse fra Justitsministeriet, er foranlediget ved, at den omtalte Skrivelse indeholdt to Punkter, dels det om Ikke-Udsendelse af dette Foredrag, dels om, hvad der skal ske i Fremtiden, og at den første Del af Henvendelsen fra Justitsministeriet blev modtaget pr. Telefon som en Anmodning om ikke at udsende dette Foredrag, medens vi først senere har modtaget Skrivelsen. Denne Telefonmeddelelse er ekspederet videre til Programudvalget. Det er altsaa Anledningen til den Opfattelse, at jeg havde tiltraadt Justitsministeriets Opfattelse. Men efter at dette er blevet berigtiget overfor Medlemmer af Programudvalget, saa at det forstod, at det altsaa ikke havde noget Paalæg i saa Henseende, er dermed Fejltagelsen opklaret.

Jeg har altsaa ikke nogen som helst Anledning til at udstede nogen ny Instruks for Programudvalget. Min Stilling i denne

Sag og min Stilling i den Sag, jeg skal komme til om et Øjeblik, er ganske den samme, nemlig den, at jeg vil styrke Programudvalgets Ansvarsfølelse ved ikke at paalægge det nogen Tvang eller lade Indflydelse udefra gøre sig gældende overfor det.

Hvis jeg havde villet imødekomme Fængselsvæsenets Ønske om at faa alle Foredrag, der vedrører Fængselsvæsenet, forelagt for Fængselsdirektøren, vilde der aabne sig Mulighed for tilsvarende Henvendelser fra andre Etater. Jeg tvivler ikke om, at man ogsaa paa Sindssygeanstalterne vilde være ked af at faa udsendt gennem Radio urigtige Meddelelser om Anstalternes Forhold; og det samme gælder sikkert Opdragelsesanstalter og muligvis ogsaa Kirken, Hæren og Flaaden, ja, jeg tør sige, at selv Statsbanerne og Postvæsenet selvfølgelig vilde sætte Pris paa, hvis det var muligt, at faa Lejlighed til at korrigere Urigtigheder i Foredrag om dets Virksomhed.

Ogsaa under Hensyn hertil maatte jeg gaa imod Fængselsvæsenets Ønske. Jeg erkender, at Fængselsvæsenets Ønske maaske er stærkere begrundet end andre lignende Ønsker. Men en Gang kommet ind paa dette vilde man vanskeligt kunne sige nej, og saa fik vi en Radioudsendelse, som man ikke vilde sætte videre Pris paa. Jeg har ikke noget imod — og det vil vel være rimeligt i mange Tilfælde —, at Programudvalget paa eget Initiativ i Tvivlstilfælde søger Vejledning for sin Bedømmelse, hvor det anser det for paakrævet; men jeg kan ikke gaa med til at give Udvalget noget Paalæg i saa Henseende.

I Anledning af Forespørgselen om Festgudstjenesten i Haderslev paa Afstemningsdagen den 10. Februar, som ønskedes transmitteret, kan jeg oplyse, at der indenfor de europæiske Radiofoniselskaber, som er Medlemmer af den internationale Radiounion, er truffet Aftaler om i videst muligt Omfang at undgaa Grænsepropaganda, samt endvidere, at der paa Foranledning fra tysk Side i Juli 1929 er truffet den yderligere Aftale med det tyske „Reichsrundfunk“, at man fra begge Sider saa vidt muligt skal undgaa Transmission af Afstemningsfester i Sønderjylland og Slesvig. Da det er Radioraadet, der har truffet denne Aftale, og da Programudvalget formener, at Transmission af Mindegudstjenesten i Haderslev vilde være et Brud paa denne Aftale, har jeg ikke fundet nogen Anledning til at gribe ind i denne Sag. Jeg kan for øvrigt oplyse, at Radioraadet har Sikkerhed